

מסורת הש"ס

[illegible]

מוסף תוספות

[illegible]

האשה נקנית פרק ראשון קידושין

האשה נקיים. לבעלה: בשלם דרכים. כדמפרש ואזיל. והאי
שלם לשון נקמה הוא ובגמרא (ז) בעי אמאי תנא לשון
נקמה: וקונה אם עולמה בשתי דרכים גרסי: וקונה אם עולמה.
ליתיה ברשותה להשגא לאחר: כנסף ובשטר. מפרש בבבא
בבא (ז) נגמא' ולקמן ד (ה) מותא לה כסף זה שזה
כנסף ואומר לה הרי את מקודשת לי
ואשטר בותא לה על הייזר אע"פ שאינו
שזה פרוטה הרי את מקודשת לי
ואשכח כל עליא ואמר הקדשי לי
וזכוריהו וליף מקראי. טעמא
דכ"ש מפרש גמ' (דף קא.) פרוטה.
של נחשת: איסר האיטלקי. של כסף.
דמיו שמה פרוטות: כיצמה נקוים.
(ליס: כביא. לית כחשמו לכל

ונקנית בשלש דרכים וקונה את עצמה בשתי דרכים *נקנית בכסף בשטר ובביאה בכסף¹ בית שמאי אומרים בדיו ובשוה דיו ובית הלל אומרים² בפרוטה ובשוה פרוטה ויבמה היא פרוטה אחד משמנה באיסר האיטלקי וקונה את עצמה כגט ובמיתת הבעל היבמה ונקנית בביאה וקונה את עצמה בחליצה³ ובמיתת היבם: גמ' האשה נקנית מאי שנא הכא דתני האשה נקנית ומ"ש התם תתני איש מקדש משום דקא בעי למיתני בכסף ובכסף מנ"ל⁴ וגמר קיחה קיחה משרה עתפון כתיב הכא יכי יקח איש אשה וכתבי התם⁵ נתתי כסף השרה קח ממני וקיחה איקרי קנין דכתיב⁶ השרה אשר קנה אברהם

קאמער לה לבולא מילתא משום דקא בעי למיתני כסף וכסף מנגן ילפינן
 ליה לקמן (דף ד:) מקיחא וקייחא לשון קנין הוא הילכך תני האשא נקית:

[illegible]

ב. ראשון קידושין

האשה נקנית. הכא תני בה"א וכן בכמה דוכמין גבי איש ואשה קנתי בה"א כמו האשה שהלכה (וינמתי דף קיד:) האשה שהלך בעלה (שם דף טו:) האשה שנאתמלה (כמונתי דף טו:) ואשה דבהתיא דמן בתולה נשאת (כמונתי דף טז:) (לקמן דף מה.)

ד. א אמאי לא תני הבתולה נשאת וי"ל דהכא אקרא קאי כלומר האשה המזוורת נפסוק דאשכחנא אשה מזוורת בקרא גבי נשואין דכתיבי כו יקח איש אשה אבל בתולה לא קאי אקרא דלא אשכחנא בשום דוכמא בתולה בקרא מפורש גבי נשואין אבל קשה לקמן (דף יד:) דתמן עבד עכרי עבד כעני (דף כז:) אמה עכריה (דף יד:) אמאי לא תני בהם

ה' דהא מבוררין פסוקו יגיהו! ושמה
דעני ענד ומהא אין נופל פון לאָן
ה' שאין מבוררין כ"כ לפי שהאָרן
לפנים פון דעם מיינהו וזיין צעבר
אי כנעני או צעבריה או כנענית
(א) דהא גבי ימנה קמני הימנה ואין
לחוש כל קן כנעני שזנה המנה
לשון ההיטול וכן פסוק דקן מניני
מקומות שזנה המעשה קודם המנין
כי ה"ל דהכא וכן תהלה נשאת
ליום ה' הרדעני אחריו שיה לאין בשלם
(ב) דרבים והמורה נקנית במ"ד דרבים
(נחות פ"י מ"א) ויש מקומות שזנה
המנין קודם כמו בעשרה מאמרות
(פס פ"ה מ"א) אור ליר"ד בירקין
(שם פ"ה ד' ב.) 'י ימים ליר"ד ויר"כ
(ירמיה ד' ב.) כשבעה דרבים בירקין

נחמתי ליה גבי חולי ב"ש וחומרי ב"ה ואע"ג דאי קבלה קדושין מאחרי

(א) כי אחשיל לעיני עוג מלך הכנען: **בפרומן** ובשובה פרושה:
 (ב) חמשה פירוטות הן ההוראה בזה: פירושה והוא:ש המקדשט בזה
 היה ל"ה ולפי שלח נעשה למור כסף דוקא ולא שזה כסף דלית קיסה
 ע"ה כסף כמנ"ל קרא לממן (דף טו.) מביני ליה קרא בני ענד עברי
 (דף טז.) דרר הכנען שקל סודרה צפיון הכן ומנל נ"ל שזה כסף כמספ
 כיון דמכניז ביה כמספ והקדש נמי דמנ"ס (ופרשן דף טז.) גבי המקדש
 נפדוהו ממי אפשר דאדר שיעין כלל ופרט וכלל: דהא י"ל דהא נפדה
 י"ג קרקע דרחמנא אמר ונתן להם כסף וק"ל ויש לקמן (דף טז.) נמי
 מנל דזה כסף כמספ וי"ל דלפנין עמ"ס וא"ס והא נ"ל דהו נתיק
 לרבות שזה כסף כמספ וא"כ הוו נתיקן וענד עברי שני כמנזין
 דהא לא מליק נתיקן מניה לפי שמניטו שהקפיד הכתוב לעיני
 נתיקן וגבי ע"ע אלטרקין נמי קרא דלח מ"י יליק מנתיקן דהו
 טעיר כחייבו"ל נמי י"ל א"ל כחכ צדק בזה אמיתא דדין הוא
 שיעודי כחכ"ס אבל בני נתיקין דלא שייך למימר ק"ל לא אמר"

יִהְיֶה שׁוֹהֵה כִּכָּף כִּכָּף צִנְדָּד לִפִּי שָׁסִס הוּא גֵרֶס לֹא לִימְכֹר עַל
ד' דִּמְתִּירָה עָלָיו לִמְדֵּר דּוּקָא כִּכָּף וְלֹא שׁוּי וְהֵא דִּלְעִזְרֵתִי קִרְאָ
לִמְעֻט קִרְקָעוֹת וְשִׁטְרוֹת אֶשְׁחֵן פּוֹדִין בָּהֶן צִנְדֹּר אֲדָם וְהִקְדָּשׁוֹת:
יִנְרֵה לִי יוֹדֵשֵׁן כְּמֵה הִיָּה שְׁהוּא אֲחַד שׁוֹמֵר ד' צִנְדֵּר לֹא וְכֵן
נִמְלֵא בְּגִמְרָא לִקְמֹן (דף יב.) (וְיִמְיִן דְּיִיִּלִּי וְיִמְיִן דְּיִיִּקְרִי) וְעוֹד
ו' בְּאִסְרֵי כְּשֵׁהֲאִסְרִים כְּדִים אֲבָל כְּשֵׁהֲאִסְרִים מְחִיילִין אֲחַד
אִשְׁטֵילִי שֶׁל יוֹן וְאִין לִתְמֹהֶה עַל הַקִּיָּף: כְּלִשְׁכֻּמְהָ (בְּשׁוּלֵה ד')
וְיֵא כְּלִשְׁכֵּל וְיִמְיִי נִקְיִית בְּדִרְךְ אֲחַד וְקוּוֹה עֲמָהָ כְּשִׁי דְרִיסִים
יִנְרֵה לִי דְרִיסָא לִמְעֻטִּי כִכָּף וְשִׁטְרֵי כְּדִרְשִׁין לִקְמֹן (דף יג.) מִיִּדֵּה גּוֹמֵר
ק"ו מִאֲשֵׁה כְּדִמְרִי' בְּגִמ' (סס) דְּרִשְׁשִׁין נִעְלוֹ אִין מִיִּדֵּה אַחֲרִינָא
שְׁהוּ לֵאזֵלִין בְּג' דְרִיסִים וְלִירֵק בְּדִרְךְ א' הֶסֶם בָּא לְפִרְסֵי דְרִיסִים
אֲחַד צִנְדָּד צִנְדֵּר (וְכַעֲנִיָּה) אִי מִיִּשְׁתֵּי דִלָּא אֶשְׁטְרִיךְ לִמְיִמִּי
הֶסֶם ל' אֲבָד דְּעֵרִי לִמְיִמִּי סִיפָא וְקוּוֹה אֲחַד עֲמָהָ דִלָּא שִׁיךְ הֶסֶם
לִמְיִמִּי וְיִמְרֵת בְּשִׁמֵּי דְרִיסִים דְּבִי קְדוּשִׁין שִׁיךְ לִשְׁוֹן אִימֵר:
טו חֲדָא כְּדִפְרִיךְ לִקְמֹן (סז) לְשִׁשְׁן קִינִן שִׁיךְ מִי בְּשִׁטְרֵי וְיִצִּיָּה וְלֹא
וְהִכָּא תִנָּא לִשְׁוֹן קִינִן א' מִי בְּשִׁטְרֵי מִי אֲשַׁמֵּן לִשְׁוֹן קִינִן דְּכִמְיִ
וְעִיָּרִין. וְאֵס תִּמְרֵת וְמֵה צִרִיךְ לֵכֵל וְהֵא לֹא הִיָּה צִרִיךְ לִמְדֵּר אֲלֵא כִכָּף
וְהֵסֵא א' מִי שְׁדוֹת כִּכָּף יִקְטוּ ו' ל' דְּכִסִּי לֹא סְגִי לִיִּי דְרִיסִים הִשְׁדֵּה
כִכָּף דְּגִמְרִין אֲשֵׁה מִיִּיִּתִי אִיִּקְרִי קִינִן: וְכִיִּרְבִּי הָחֵם נִתְרִי כִכָּף
מִי דִקִּיָּה דִּהֲכָא קִיִּימָא אֲכַסְכֵּן שֶׁל שְׁדֵה וְקִיָּה דִּלָּשֵׁה לֹא קִיִּימָא
דְקִרְאָ טִיפִי דְכִמְיִ כ' יִקָּה וְתֵן מִי שִׁיִּרְוִיִן (דף טו.) הֵכֵל נִקָּה כִכָּף
מִתְּאֻמָּה ו' לֹא דִלָּא שִׁיךְ לִמְיִמִּי סִיפָא וְלִקְוֹחֵת עֲמָהָ בְּג' דְרִיסִים:
א

עין משפט
גד מצות

א א מו"י פ"א הל"ב
 אבות הל"ב סמג
 עשין כו טושי"ע אה"ע ס'
 ו ספ"ר ה'
 ב ב מו"י ש"ס פ"א הל"ב
 סמג ש"ס טושי"ע אה"ע
 כ ספ"ר ח'
 ג ג מ"ר פ"ב הל"ב עשין
 ועשין אה"ע סמג עשין
 ט טושי"ע אה"ע ס' מ'
 ספ"ר י'
 ד ד מו"י פ"א הל"ב
 יטו"ס הל"ב וי"ב ס'
 הל"ב ג סמג עשין ו'
 טושי"ע אה"ע ס' קס'
 ספ"ר יז'
 ה ה מו"י ש"א הל"ב ג
 טושי"ע ש"ס קע ספ"ק
 יב י'

תורה אור השלם

1. כי יקח איש אשה
ובעלה ויהיה אם לא
תמצא חן בעיניו כי מקצא
בה שרות דבר וכתב לה
ספר בריתתו ונתן בידה
ושלחה מביתו:

דברים כד א
2. וידבר אל עפרון
באזני עם הקרץ לאמר
אך אם אתה לו שומעני
נתתי בסף השדה קח
ממני ואקברה את מתי
שקמה בראשית כג יג
3. השדה אשר קנה
אברהם מאת בני חת
שקמה קבר אברהם ושדה
אשתו:

הגהות הב"ח

(א) תום' ד"ה האשה וכו'
דהא גבי יבמה. ד"ב עין

תוס' ר"י הוקן.
מתני' האשה נקמה
לבעל באחד מג' דרכים.
קצת את עצמה, מדי
הבעל, וכולה מפרס
בגמ'. חיבתה נקמה, ליבם
קין נמור, וליבם לירשה
קין, וליבם לא, בביתא, אבל
הוא קין, ולעיל לא הוי
קין נמור, ועדיין אינו
ירשה אינו משמא לא
אם הוה כהן, אלא
שנשיית ארוסה.
גמ'. התם בפרק דלקמן
[מא, א].